Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 138. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го ЧЕРВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 19, 1980 No. 138. VOL. LXXXVII.

На Союзівці відбувається організаційний курс УНС

Члени Екзекутиви УНСоюзу і учасники секретарсько-вишкільних курсів на Союзівці.

Кергонксон, Н.Й. — В понеділок, 16-го червня ц.р., на цій виховно-відпочинковій оселі Українського Народного Союзу розпочався триденний секретарсько - організаційний курс з участю 60 учасників, завданням якого є підготовити відповідні кадри організаторів для ведення успішної праці на місцях у громадах та дати їм основні знання про форми життєвого забезпечення, якими диспонує сьогодні УНСоюз.

Викладачами на курсі є в першу чергу члени Головного Екзекутивного Комітету — головний предсідник УНС д-р Іван Флис, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Василь Оріховський, а також старший організатор Степан Гавриш, який має великий досвід в організаційній ділянці, і Володимир Літинський. Останній говорив про свій досвід продавця життєвого забезпечення і про арґументи, якими треба оперувати в розмові з громадянами.

Головний предсідник д-р І. Флис, говорячи на тему: „УНСоюз — не лише забезпеченева установа", зупинився ширше на тих завданнях, які для користи громади веде вже 85 років Український Народний Союз з допомогою своїх пресових органів „Свободи", „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка".

Головний секретар В. Сохан познайомив слухачів, багато з яких вже мають певний організаційний досвід, з основами життєвого забезпечення та іншими справами, головний касир У. Дячук порушила деякі аспекти фінансової господарки УНСоюзу, а головний організатор В. Оріховський говорив про значення вишколу для організаторів, заподаючи курсантами багато корисних практичних порад.

Курс включає також спільні вечері, на яких у товариській атмосфері обговорюється актуальні проблеми тісно пов'язані з працею УНС.

ЗВЕРНЕННЯ

Кожного року в літню пору, різні українські організації, а зокрема, молодечі такі як: СУМ, Пласт та ОДУМ влаштовують по своїх оселях літні табори для молоді. Ці табори мають подвійний характер, як виховний так і відпочинковий, та охоплюють різні ділянки виховання, а саме: українську історію, літературу, мову, культуру, політичне мислення, мистецтво, спорт тощо. Крім різнорідного знання ці табори дають молодій особі нагоду познайомитись із своїми ровесниками-українцями та відпочати серед чудової природи. Немає більш відповідного та корисного способу, як перебути літні вакації на таборах українських молодечих організацій.

Тому, Конференція Центральних Українських Молодечих і Студентських Організацій при УККА закликає усіх батьків вписувати своїх дітей на цьогорічні табори. За докладними інформаціями просимо звертатися на такі телефони:

Крайова Управа СУМ — (212) GR7-3084
Крайова Пластова Старшина — (212) GR5-6960
Крайова Рада ОДУМ — (609) 771-9535

Можна також зголошуватися до місцевих осередків, станиць чи відділів цих же організацій. Треба пам'ятати, що відповідне виховання ваших дітей залежить від ваших зусиль та що українські молодечі організації завжди готові допомогти вам в цьому ділі.

Конференція Центральних Українських Молодечих і Студентських Організацій

АВТОМОБІЛЬНІ РОБІТНИКИ В СССР СТРАЙКУЮТЬ

Москва. — Не зважаючи на суворі заходи зберегти таємницю, в світ продісталися інформації про страйк 70,000 робітників на наймодернішому автомобільному заводі в СССР ім. Толіятті над Волгою. Завод той випускає 600,000 автомобілів річно, будували його західньо-европейські концерни і є він вивінуваний найновішим машиновим устаткуванням

Незадоволення робітників викликане нестачею харчових продуктів в крамницях, особливо молока й молочних виробів та м'яса. Дальшою причиною незадоволення робітників були постійно зростаючі норми виробітку, додаткові праці й обов'язки без додаткової заплати.

Особливістю страйку на заводі ім. Толіятті є створення профспілчанського неофіційного керівництва робітників. Офіційна профспілка є правно і фактично інструментом у руках уряду та партії, які вживають його для збільшення натиску на робітників, піднешення продуктивности, тощо. Як в усіх інших суспільних організаціях, так і в офіційних профспілках партія назначує кандидатів на провідні пости, яких опісля робітники „одноголосно" обирають.

Страйк на заводі ім. Толіятті викликав відгуки симпатії в інших промислових осередках. Хоч ще не потверджені вістки про страйк на підтримку цьому страйкові, але є багато потверджених даних про одверті вислови підбадьорення для страйкуючих.

Йорданія обстоює права палестинців на автономію

Вашінгтон. — Дводенні розмови короля Йорданії Гуссейна з президентом Картером та його помічниками і з членами Конгресового підкомітету для справ Европи і Близького Сходу не вплинули на зміну постави короля в справі приступлення Йорданії до ізраїльсько-єгипетських мирових переговорів. Король настоює на тому, що Ізраїль мусить опустити зайняті в 1967 році території.

На думку короля продовжування переговорів на базі устійнених в Кемп Дейвіді президентом Анвар ель-Садатом і прем'єром Менахемом Беґіном при участі президента Картера веде до стабілізації, а не до звільнення ізраїльської окупації на західньому березі Йордану і в Ґазі. Гуссейн далі обстоює пропозицію переговорів на ширшій базі з включенням Палестинської Визвольної Організації, що Ізраїль категорично відкидає, вважаючи ПВО звичайною терористичною організацією, а не політичним чинником, з яким можна вести переговори.

Не зважаючи на такі глибокі розходження в основних позиціях обидвох, розмови в Білому Домі були, як це твердять речники відкриті, щирі та приязні. Ці розмови очистили атмосферу у відносинах між ЗСА і Йорданією й напевно причиняться „в майбутньому до осягнення справедливого і тривалого миру". Розмовам на Капітолю з членами Конґресової підкомісії не бракувало агресивности й гостроти, як подав один з учасників тих розмов конгресмен Розенталь, демократ з Ню Йорку.

Поінформовані джерела твердять, що Вашінгтон не відступить від постанов в Кемп Дейвіді і від тих домовленостей, які в міжчасі наступили між Єгиптом і Ізраїлем. Загально думають, що король Гуссейн приїхав з мовчазною згодою інших арабських країн — противників сепаратних договорів, які побачили, що палестинська розв'язка застрягла на мертвій точці. Перед своїм відлетом до ЗСА Гуссейн зустрічався з королем Савдійської Арабії й іншими урядовими особами арабських країн, які вважають, що палестинську проблему і інші справи на Близькому Сході може полагодити тільки велика міжнародна конференція під наглядом Об'єднаних Націй і з участю усіх зацікавлених сторін і Палестинської Визвольної Організації під керівництвом Ясіра Арафата. Деякі арабські держави домагаються також участи в конференції Совєтського Союзу.

В УКРАЇНІ ВЛАДА РУЙНУЄ ЦЕРКВИ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — У московському самвидавному періодику „Хроніка поточних подій" за листопад 1979 року знаходяться цікаві інформації про злочинне нищення церков у Рівенській області та про геройську самооборону віруючих:

У селі Балашівка Березнівського району Рівенської области церкву закрили на початку 60-их років. Закриття церкви влада вмотивувала тим, що в ній мало молільників і священик перестав відправляти. Ікони та церковні речі збереглися.

Десять років пізніше, члени колишньої церковної 'двадцятки' звернулися до влади з проханням відкрити церкву, проте безуспішно. Після прийняття нової конституції віруючі поновили клопотання. Незважаючи не те, що церква в Балашівці обслуговувала 4 села (тільки в одному з них більше ніж 100 віруючих), а до райцентру далеко й автобуси ходять туди нерегулярно, у райвиконкові балашівцям порадили молитися в Березному. Віруючі зробили ще декілька спроб відбудувати церкву. Нарешті їх відправили до сільради, повідомивши, що туди надіслані якісь папери щодо їхньої справи.

Секретар сільради Хундучко, вилаявши їх бандерівцями й хуліганами та пообіцявши посадити до в'язниці, вигнав їх з кабінету. Серед прохачів була Катерина Зубчик, депутат сільради. Їй Хундучко сказав: „Якби знали, що будеш писати заяву, то не вибрали б тебе депутатом". Одного з прохачів, Миколу Ситникова (інваліда), оштрафували на 50 карбованців за поширення громадського порядку. Ситников звертався зі скаргами до райвиконкому і прокуратури, проте нічого так і не домігся.

Віруючі послали скарги на ім'я Брежнєва, Косигіна, а теж до Ради в релігійних справах. У відповідь їх повідомили, що листи переслані в область, звідти в райвиконком. Голова райвиконкому Михайлюков заявив, що не бажає з ними розмовляти.

Восени 1978 року в село прибув представник Ради в справах релігії. Він запевнив, що 'вже все узгоджено' і наказав скласти ще один список 'двадцятки' для райкому партії. Після від'їзду представника, Хундучко оголосив, що церкву відкрити не можна через те, що вона в аварійному стані. Він пообіцяв викликати комісію для оцінки обсягу ремонтних робіт.

А тим часом Марію Прокопчук, Ганну Прокопчук і Адама Іванова оштрахували по 10 карбованців кожного за те, що вони прибирали в церкві. Віруючі написали скаргу Куроєдову — голові Ради у справах релігії.

За деякий час голова сільради Чеберака запропонував мешканцям села підписати папір про те, що вони не будуть випускати свиней поза межі присадибних ділянок. Пізніше виявилось, що зібрані з такої причини підписи, опинилися під заявою про те, що церква в селі нікому не потрібна. Нової заяви 'двадцятки' з клопотанням відкрити церкву тепер у райвиконкомі не приймають".

Зінаїда Григоренко повернула з Европи

Ню Йорк, Н.Й. — Зінаїда Григоренко, дружина ген. Петра Григоренка прибула минулої неділі з Европи до З'єднаних Стейтів Америки і, зустрівшись з головним редактором газети „Новоє Русскоє Слово", Андреєм Сєдихом, відбула з ним довшу розмову, поділившись своїми враженнями з кількатижневого перебування в декількох країнах Західньої Европи, зокрема Франції, Німеччини, Швайцарії, Великої Британії та інших, про що пише згадана газета у числі з вівтірка, 17-го червня.

З. Григоренко згадує, що поїздку Григоренків до Европи зорганізували українці, а український лікар Микола Родейко допоміг їм побувати в Норвегії. Розповідаючи про успішні виступи ген. П. Григоренка в Европі пані Занаїда висловила надію, що її вдасться дістати дозвіл від мужа на публікацію його доповідей в „Новому Русскому Слові". Вона також висловила своє невдоволення, що деякі „особливо скрайньоправні" газети поширюють направдиві вістки про о. Дімітрія Дутка.

Відбудеться зустріч українців Канади і ЗСА

Торонто, Онт. — У неділю, 22-го червня ц.р., тут на Всеканадській виставковій площі відбудеться 31-ша з черги зустріч українців Канади і З'єднаних Стейтів Америки, яка проходитиме під гаслом „Свобода народам — свобода людині" і якою українці обидвох теренів вшановуватимуть 30-річчя з дня геройської смерти на полі бою Головного Командира Української Повстанської Армії, голови Проводу ОУН на Рідних землях і голову Генерального Секретаріяту УГВР ген. хор. Романа Шухавича-Тараса Чупринки. Зустріч на переміну влаштовують Організації Українського Визвольного Фронту Канади і ЗСА.

В програмі цієї зустічі передбачені: Архиєрейська Служба Божа в намірені українського народу, що її правитиме в сослуженні отців Владика Кир Ізидор Борецький; співатиме чоловічий хор „Прометей" під керівництвом мгра Василя Кардаша; політична маніфестаційна частина з апелем молоді, піднесенням канадського і українського прапорів, салюту поляглим Героям. Ґоловну промову у цій частині виголосить визначний діяч ОУН д-р Микола Климишин з Детройту.

До участи в маніфестаційній частині запрошені: губернатор Канади Едвард Шраєр, представники федерального, провінційних і міських урядів обох країн та представники українського зорганізованого світу.

У мистецькій частині виступатимуть: мистецькі одиниці Осередку СУМ з Торонто — „Прометей", „Діброва" і духова оркестра „Батурин" знову ж таки під дириґентурою мгра В. Кардаша. Перший раз в Торонто виступить відомий режисер, актор і майстер мистецького слова д-р Іван Іваницький з Лос Анджелес. Буде також збірна рецитація „Прощання з командиром" у підготові актора В. Довганюка і танцювальний гурток Осередку СУМ з Торонто.

„Імперіялісти ускладнили міжнародну обстановку", — каже Брежнєв

Москва. — Київська газета „Радянська Україна" у числі із 7-го червня інформує, що генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв у розмові з міністром закордонних справ Індії Нарасімгою Рао, який перебував у Совєтському Союзі з офіційною візитою, заявив, що це „підступи сил імперіялізму ускладнили міжнародну обстановку", а уряд СССР, мовляв, є за політикою „розрядки", осунення конфліктних ситуацій, поважання права кожного народу на самостійний розвиток, без усякого втручення із-зовні.

Совєтське пресове агенство ТАСС повідомило, що в розмові з індійським гостем брав також участь міністер закордонних справ СССР Андрей Ґромико і, що розмова „пройшла в дружній обстановці".

У справі Афганістану, тобто совєтської військової інтервенції у тій країні, було сказано, що Совєтський Союз „виступає за політичне врегулювання становища, яке склалось, що дійсно гарантувало б повне припинення агресії проти тієї країни".

Повідомляючи про цю зустріч Брежнєва, міжнародна преса між іншим звернула увагу на цинічну заяву СССР у справі Афганістану.

На Союзівці відбудеться з'їзд українських ветеранів

Кергонксон, Н.Й. — В днях від п'ятниці 20-го до неділі 22-го червня включно відбудеться на Союзівці 33-ій річний з'їзд Об'єднання Українських Американських Ветеранів — ветеранів-американців українського роду, які служили в Американських Збройних силах в часі Другої світової війни, в Кореї і у В'єтнамі. На цей з'їзд запрошено друзів-побратимів з Канади, які також мають паралельну свою організацію — Союз Українських Канадських Ветеранів (СУКВ).

Канадські ветерани вшановують побратима Богдана Безкоровайного трофеєм, що його вручає канадський ветеран, колишній член поліції в Монтреалі, тепер посадник передмістя Монтреалю Ґрінфілд Парк, Степан Олійник. Поруч нього Микола Нагорняк, голова відділу СУКВ, українського відділу Королівського Канадського Леґіону ім. Гетьмана Івана Мазепи, ч. 183.

Гостем-доповідачем, між іншими, буде старшина Богдан Панчук, колишній голова СУКВ, а в часі війни старшина Канадського Летунства і основоположник та голова Союзу Українських Канадських Вояків за Морем в часі Другої світової війни. Він був відразу після закінчення Другої світової війни директором Центрального Українського Допомогового Бюра в Лондоні і головою Канадської Допомогової Місії від 1945 до 1952 року для допомоги українським жертвам війни. З Б. Панчуком приїзджає його дружина, також ветеран, і делеґація українських канадських ветеранів з Монтреалю, Оттави та Вінніпеґу.

Минулого року в листопаді канадські ветерани в Монтреалі, відділ СУКВ ім. гетьмана Мазепи, відзначували 30-річчя і гостем в них був командир Українських Американських Ветеранів Богдан Безкоровайний.

З нагоди зустрічі американських і канадських українських ветеранів будуть наради в справі створення світового об'єднання згідно з рішенням останнього Світового Конгресу Вільних Українців.

У світі

ІЗРАЇЛЬСЬКИМ ЗБРОЙНИМ СИЛАМ знов удалося знешкідливити спробу нападу арабських терористів. Терористів перехоплено на морі в човні, коли вони зближалися до берегів Ізраїля. Човен, або човни, ізраїльський комунікат не подає цього докладно, був виповнений важкою зброєю й вибуховими матеріялами. В часі збройного зудари згинуло три араби, а один ізраїлитенин був ранений. Вбитих арабів на підставі знайдених при них документів і матеріялів зідентифіковано, як членів Аль-Фатаг, бойової організації, що нею кермує Ясір Арафат.

КОРОЛЬ САВДІЙСЬКОЇ АРАБІЇ, Кгалід, прибув до Західньої Німеччини з ціллю відбути цілий ряд важливих конференцій протягом свого чотироденного побуту. Савдійська Арабія й Західня Німеччина є головними економічними партнерами; Німеччина є головним відборцем савдійської нафтової ропи й головним постачальником промислових виробів до Савдійської Арабії. Одначе розмови не будуть обмежуватися до господарських питань, а порушать також основні політичні проблеми. Підкресленням цього є поїздка короля до Берліну, яку він відбуде після закінчення розмов. Розмови канцлера Гельмута Шмідта з королем Кгалідом матимуть вплив на розмови, що їх відбуде канцлер у Москві, куди він виїжджає 30-го червня.

СОВЄТСЬКІ ЛІТАКИ, ЯК повідомляють урядові пакістанські чинники, далі перелітають узброєні пакістанську границю, бомблять цивільне населення та обстрілюють його. Є це, очевидно, спроби тероризувати пакістанське населення й уряд. А одночасно тиким чином совєтські військові й розвідчі органи здобувають потрібні їм інформаційні матеріяли. Перелети бойовими літаками границь другої держави та ще й такі часті, як це має місце на пакістанській границі, є порушенням законів і прийнятих норм. Крім цього звичайно таке часте порушування заповідає дальші збройні акції.

ДО ІНДІЇ ПРИБУВ З АФГАНІСТАНУ французький журналіст Жак Буоб, який подав достовірні свідчення про боротьбу совєтських військ і частин теперішнього афганського маріонеткового уряду проти національних партизан в околицях Кабулу. Сконцентрованим наземним вогнем і з літаків та гелікоптерів совєти зломили опір повстанців в околиці Кабулу. Згідно зі свідченнями Буоба, повстанські сили довкруги Кабулу не були великі.

В Америці

КОНҐРЕСОВА КОМІСІЯ, ЯКА БУЛА створена для перевірки функціонування пошти винесла рекомендацію, щоб Конґрес виасиґнував 500 мільйонів долярів для покриття дефіциту і для достави пошти в суботи. Палати Репрезентантів розгяне цю пропозицію в черговому тижні, хоч ніхто не сумнівається, що Конґрес підтвердить постанову комісії.

В БЕРКЛІ, КАЛІФОРНІЯ, відбудуться в днях 17 і 18-го липня міжнародні легкоатлетичні змагання спотровців тих країн, які не братимуть участи в московській Олімпіяді. Про ці змагання повідомив кореспондентів директор спортової програми Каліфорнійського університету заявлячючи, що його ініціятиву підтримав Олімпійський комітет ЗСА, багато спортовців і Державний департамент, але ніхто з названих не робив на нього жадного тиску, щоб такі змагання організувати.

РОНАЛД РЕҐЕН НЕ ІМЕНУВАТИМЕ свого заступника до часу Конвенції Республіканської партії, яка, як відомо, відбудеться в Детройті у другій половині липня ц.р. Близькі співробітники Реґена заявиляють, що передчасне найменування заступника могло б викликати контроверсії і послабити ентузіям, який панує тепер в рядах Республіканської партії і серед її прихильників.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ уважають, що пересунення Гамілтона Джордана, шефа персоналу Білого Дому, до Крайового комітету для плянування і практичного ведення передвиборчої кампанії сталося тому, що в таборі президента Картера панує непевність щодо перемоги і то навіть в полудневих стейтах, які раніше беззастережно підтримували Картера. Зі стейту Алабами сиґналізують про небезпеку і кажуть, що Роналд Реґен виграв би вибори в цьому стейті, якщо б вони відбувалися сьогодні.

ДЕЯКІ ПРОВІДНІ ЧЛЕНИ Демократичної партії висловили своє незадоволення, що керівництво партією хоче витратити понад 700,000 долярів тільки для того, щоб не допустити конґресмена Джона Андерсона на список кандидатів на президента у виборах осінню цього року. Як відомо, Андерсон старається зібрати відповідну кількість голосів, щоб попасти на список як незалежний кандидат.

РЕМЗІ КЛАРК, КОЛИШНІЙ ГОЛОВНИЙ прокуратор ЗСА заявив кореспондентам, що він організуватиме на свою руку переслухання про замішання Америки у політику Ірану під час панування шаха Мохаммеда Різи Паглеві і після його виїзду у переходовому часі, якщо такого переслухання не переводитеми Конґрес. Кларк, як відомо, побував з 9-ма іншими особами в Ірані і брав там участь в конференції ціллю якої було засудити Америку за її вмішування у справи Ірану.

ПРИГАДКА

Пригадуємо всім ВШ Передплатникам „Свободи", що з днем 1-го червня ц. р. одержують англомовний „Український Тижневик" тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати „Український Тижневик", але ще не вислали такого замовлення і передплати, поміщуємо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати виповненого разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ордени за вислуги

Велика частина преси в Чехо-Словаччині, а за нею й деякі пресові органи в Західній Европі помістили вістки, а навіть світлини, як Л. Брежнєв начіпає Василеві Білякові, українцеві із східньої частини Словаччини, черговий совєтський орден. Цим разом Біляк став „героєм соціялістичної праці". В чому та його „соціялістична праця" виявляється?

Біляк, уроженець Пряшівщини, серед українських кіл на еміграції людина відома. Він не від сьогодні оператор совєтських органів. За роки служби і сервілізму Москві його нагороджувано не тільки орденами — Леніна, Червоної Зірки і т.д. — але повним довір'ям і всіми можливими матеріяльними благами. Під час Другої світової війни він працював в комуністичному підпіллі, а після війни був активним співробітником численних совєтських установ, які вели боротьбу з українськими націоналістами, групами УПА, взагалі з українськими патріотами й самостійниками, які опинилися на терені Словаччини, де Біляк спершу був тільки сексотом, але поволі добився до посту головного резидента. Коли лінії зв'язків через Чехо-Словаччину порвалися, або перестали бути актуальними, Біляк на доручення своїх „височайших" хлібодавців почав більше займатися справами української еміграції. А в Пряшеві та взагалі на східній Словаччині він творив оперативні осередки-бункри, які мали за ціль боротьбу з українським визвольним рухом у Західній Европі. Скоро Біляк, який мав до своєї диспозиції всі потрібні засоби включно із заграничними пашпортами, згуртував довкола себе чималу групу співробітників.

Але з їх великих задумів нічого не вийшло. Групу виявлено й унешкідливлено, після чого ті ж „височайші" чинники її розпустили. Одначе Білякові це в його кар'єрі зовсім не зашкодило. Він бо авансував на високий пост в системі цілої Чехо-Словаччини. А на тому пості він знов виконував найважливіші для Москви завдання і виконував їх з успіхом: власне він був головним промотором „запрошення" совєтських військ до Чехо-Словаччини в 1938-му році для здушення празької весни. Після того посипалися на нього совєтські ордени й щедрості. А в короткому часі він став правою рукою секретаря ЦК КПСС Пономарьова і Директоріяту КҐБ та особисто Андропова у їх операціях у світі, а головно на відтинку різних комуністичних партій.

Новий орден Біляк „получив" між іншим і за „афганську операцію", в якій він відіграв чималу ролю. Тут треба пригадати, що Бабрак Кармаль прибув до Кабулу після вбивства свого попередника Аміна власне з Праги. А в Празі він був під керівництвом власне Біляка. Від Біляка він дістав доручення, Біляк його індоктринував і Біляк ним опікувався. Накінець Біляк поручив його Москві, як... надійного виконавця совєтських доручень.

Цим разом Біляк не помилився. За півроку служби на пості прем'єра афганського уряду Кармаль виявив себе найвідданішим знаряддям у руках большевицьких емісарів, безкомпромісовим та ворогом свого народу, а цього власне Москва від своїх співробітників потребує.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ сільського господарства Баб Берґленд заявив 16-го червня кореспондентам, що президент Джіммі Картер не плянує в найближчому майбутньому знімати ембарґа на вивіз товарів, зокрема пшениці, до Совєтського Союзу. Минулого тижня сенатор Баб Дол, республіканець з Кенсас, рекомендував Роналдові Реґенові, щоб він склав заяву, що у випадку вибору на президента ЗСА він знесе ембарґо на вивіз пшениці до СССР. Кореспонденти запитували Берґлена чи часом президент Картер не захоче випередити Реґена. На це він відповів, що все залежить від поведінки Совєтського Союзу. До часу, як СССР займається військовими інтервенціями і становить загрозу для миру, таке потягнення не є можливим.

ПРИЯЗНЬ І МІЖНАРОДНА ПОЛІТИКА

(мб) У числі за 3-тє червня ц. р. у „Свободі" появилася стаття ред. В. Левенця п. з. „Справжня, чи декляративна приязнь?" де автор бідкається над тим, що держави Европейського Економічного Ринку не застосували до Ірану таких сильних санкцій, яких вимагали ЗСА, як теж, що президент Франції підриває престиж ЗСА, стрінувшись на власну руку з Брежнєвим у Варшаві. Це мало б указувати на те, що президент Жіскар д'Естен керується у першій мірі сумнівним, — на думку автора, — матеріяльними інтересами Франції, коли в інтересі цілого західнього світу є повне згармонізування політики не тільки Франції, але теж головно Західньої Німеччини з міжнародною політикою ЗСА.

Автор правий, що за приятелем треба постояти, навіть якщо той приятель не діяв усе так як слід і нам бажалось би. Америка була донедавна не тільки оборонцем, але й лідером західнього світу і єдиною запорукою безпеки того світу перед совєтським імперіялізмом. Без охорони економічного і воєнного потенціялу Америки Західня Европа була б певно нині принаймні сфінляндизована. Але правдою є теж, що нині існують дуже серйозні сумніви, чи на випадок мілітарної конфронтації зі Сходом, удалось би захоронити Західню Европу цілою, без її повного знищення перед наступом Кремля. Зокрема оправдані побоювання, що на випадок, якщо б совєти заатакували Західню Европу конвенціональними силами, ситуація для Заходу була б дуже а дуже скрутною.

Останній бастіон

Европа — це останній бастіон перед нападом на самі ЗСА. Але як ефективною була б нині на випадок атаки зі Сходу реакція ЗСА — питають себе ті, які аналізують ходи американської зовнішньої політики за останні роки. Коли совєти намагались після II світової війни поширити свої впливи на Грецію, а то й на Туреччину — „ні" з боку Трумана мало свої наслідки. Але відтак прийшла Анґоля, Етіопія, Південний Ємен, совєтська бригада на Кубі, а останньо Афганістан. Коли згадати тільки останні поширення впливів совєтів у світі і яка була реакція американського Уряду? Погрози, економічні санкції, акція проти участи в Олімпійських ігрищах... Усі ці протидії були такі анемічні і неефективні, що не диво, що лідери Европи розчаровані поведінкою американського проводу і намагаються діяти на власну руку.

Чималу ролю, а може і найважливішу, грає тут нездатність Америки розв'язати задовільно палестинське питання. Моральний принципи, такі як принцип самовизначення народів, вимагають, щоб палестинцям урешті дано змогу покористуватися тим правом на західньому побережжі Йордану, в Ґазі і східньому Єрусалимі. За тим правом палестинців є безліч резолюцій світової спільноти. Тільки ЗСА не виступає рішуче, щоб урешті раз зоперувати цей боляк, який своїми наслідками може бути більше вагомим, чим колись „балканське питання".

Коли лідери Західньої Европи хочуть взятися нині за ініціятиву, щоб урешті-решт усунути цей боляк, який загрожує своїми наслідками безпеці Европи, американський Уряд дальше потурає митарствам, які йдуть у переговорах між Ізраїлем і Єгиптом на базі відомих договорень у Кемп Дейвіді, і яким ввиду настанови уряду Беґіна вдержати за всяку ціну „Самарію і Юдею" при Ізраїлі, не буде кінця. Беґін остерігає палестинцям щось у роді нашого УЦК в Генеральній Губернії, що ніяк не можна в добрій вірі тримати як зобов'язання в Кемп Девіді дати палестинцям „автономію". Вибори, чи не вибори в Америці, але як можна дивуватись президентові Жіскарові д'Естенові чи канцлерові Шмідтові, що вони починають вести зовнішню політику на власну руку, не оглядаючись на Уряд президента Картера?

Нині про успішність міжнародної політики рішає престиж. Лідер мусить утішатись тим престижем у світі, щоб інші йшли за ним.

Питання престижу таке елементарне і просте. Пам'ятаєте того Івана чи Семена, якого всі парубки в селі боялись і слухали? Він не мусів бути найсильнішим парубком у селі. Не мусівноситись із буком, щоб інші його слухали. Але він будив той респект, який створював ситуацію, яка ніколи не вимагала конечности вжити палицю...

Таким був престиж Америки до початку шістдесятих років. Американська політика є без ініціятиви (крім звороту в китайській політиці) і радше тільки реагує, і то слабо на совєтські почини, і то не все реагує так, щоб це могло бути серйозною пересторогою.

Такі погрози, як „противник мусить рахуватись із поважними наслідками", як звучали погрози в іранському і афганському казусах, є так анемічні, що не викликають не то страху, але навіть рефлексії у агресора. Погрози йдуть у забуття, а ворог готується до нового випаду...

Дивуватись отже президентові Жіскарові д'Естенові, чи канцлерові Шмідтві, що в тих умовах намагаються промощувати шлях власним напрямним міжнародної політики, коли американська політика є

(Закінгення на стор. 3)

О. Твардовський

ПРО УКРАЇНСЬКУ ПРИСУТНІСТЬ НА ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩАХ

У київському журналі „Старт", у часлі за лютий 1980 року, що його підписав до друку цензор КҐБ/БФ 31152, появився уривок з підготованої книжки п. з. „Операція Бумеранг" й інші спортивні диверсії сучасних джентелменів удачі, автором якої є совєтський журналіст Семен Близнюк.

У редакційній замітці про згаданого автора та його новий „твір", як звичайно, не обійшлося без лайки на тих із ким Близнюкові доводилось протягом довгих років праці в спортовій пресі зустрічатися віч-на-віч, на тих, хто, як каже Близнюк, стоїть по той бік лінії фронту ідеологічної боротьби: і тут посипалося на адресу — „наймитів імперіялістичних спецслужб з усякого націоналістичного наброду, освічених теоретиків буржуазного спорту, махрових реакціонерів з різних антикомуністичних закапелків, продажних шкрябоперів" і т.д.

Очевидно до цього нового видання і поміщення уривку з нього у журналі „Старт", що цим разом вийшов тиражем 109,000 примірників, спонукала російських окупантів українські акції на попередніх світових Олімпіядах, зокрема в Мюнхені і Монтреалі. Ці добре проведені акції Українського Олімпійського Руху у вільному світі та інших молодечих організацій мали великий вплив на українських спортовців, які були змушені виступати складі збірної імперії і тому спортові політруки в Києві доручили Близнюкові написати лайливу книжку. Одначе, як каже наша народна приповідка, „нема зла, щоб на добре не вийшло", бож цим виданням Близнюк зробив добру прислугу нашій національній справі. **Українські спортовці, звичайно, вміють читати поміж рядками і розбирають, що полова, а що зерно.** Подані Близнюком факти української присутности на Олімпіядах влучно інформують цих українських спортовців в Україні, які не були учасниками згаданих Олімпіяд і через це не мали можливостей бути їх свідками.

Нижче подаємо основніші виїмки з уривку названої книжки, що їх подав „Старт" під наголовком „...І опинились на звалищі".

Цього недільного ранку Олімпіяди, як і завжди, спеціяльні ваговички з кранами вивезли контейнери зі сміттям за зелену гору, що звисла над олімпійським стадіоном. Заворкотіли крани, перекидаючи в повітря контейнери, посипалося сміття на звалище. Замиготіли на сонці сірі книжки з незбагненими для німців тризубцями, якісь брошури, поштові листівки з гостроносим лицем „фюрера" бандерівців, нерозкриті паки газеток... Такий був фінал чергової провокації, затіяної американськими наймитами з різних українських націоналістичних організацій та іншої продажної еміґрантської потолочі, під час Олімпійських ігор у Мюнхені 1972 року.

А почалася ця провокаційна вилазка з того, що в останні дні Олімпіяди в спеціяльних шухлядах-боксах акредитованих при прес-центрі журналістів Радянського Союзу, Болгарії, Польщі з'явились однаковісінькі впаковані-зважте на цю деталь — картонні пакети з антирадянською нісенітницею найрізноманітніших форм — від „альманахів" до вузеньких пістрявих листівок, призначених для розклеювання. Не тільки пакети — й перетягнені стрічками газети, брошурки — так само в однаковій упаковці, з поштовими марками однієї й тієї ж серії — все це опинилося в журналістських блоках водночас, перед відкриттям прес-центру рано вранці".

Що дивує Близнюка? Він пише: „Пройти сюди можна було тільки по журналістичних посвідченнях з фотокартками. До того ж їх ретельно перевіряли. Самі бокси-металеві шухляди, встановлені на першому поверсі, — відчиняли спеціяльними номерними ключами, що їх видавали кореспондентам разом з посвідченням.

(Закінгення на стор. 3)

ЩЕ ПРО ШКІЛЬНУ РАДУ

У репортажі п.з. „Члени Шкільної Ради інформують про свої пляни та працю", який появився у „Свободі" у п'ятницю, 13-го червня ц.р., зайшли деякі неточності.

Не має бути: „Для найменших дітей видано підручник „Перші кроки" М. Дейко", а має бути: „Для найменших дітей видано підручник „Перші кроки" В. Макогон і Т. Денисенко"; Не має бути: „В Австралії вийшов словник українсько-англійський і англійсько-український, що його в основному видала Шкільна Рада", а має бути — „В Австралії вийшов словник українсько-англійський і англійсько-український відомого педагога М. Дейко"; Не має бути: „Шкільна Рада охоплює 33 школи, в яких навчається 700 учнів", а має бути: „Шкільна Рада охоплює 33 школи, в яких навчається 3,000 учнів".

Ол. Шпилька

І ЧОГО ВОНИ КРАДУТЬ?

Крадіж — старе антисуспільне явище. На Запоріжжі за крадіжки бичували. У англійців — вішали. Араби й досьогодні злодіям відрізують руки.

Не треба бути визнавцем діялектичного матеріялізму, щоб встановити, що причиною крадежу є убогість, соціяльна нерівність, визиск трудящих та безробіття.

Тому нічого дивного, що цього роду злочинність існує у країнах капіталістичних. Проте, дуже дивує розповсюджене злодійство у Совєтському Союзі. Запитайте совєтського відвідувача у довірочній атмосфері: „Чим займаються совєтські люди?"

Наперекір сподіваному — „Боротьбі за мир", оглянувшись довкола він вас утаємничить: „П'ють і крадуть". Дехто, переставляючи пріорітети, кладе „крадуть" на перше місце.

Важко повірити, що у країні... великого добробуту, де всі рівні і все належить народові — далі процвітають дореволюційні гасла: „Грабуй награбоване", „Як помажеш — так поїдеш", „Що везеш — те й згризеш".

Окремою ілюстрацією цього явища є твір Василя Симоненка „Злодій":

Дядька затримали,
чи впіймали,
Дядька в сільраду
екскортували,
Дядька повчали
і докоряли:
— Як вам, дядьку,
не ай-я-яй?
Красти на полі
свій урожай?..

Присоромлений „кліпав товстими віями, важко дивитися в очі ганьби". Та як йому не кліпати, дядькові — співвласникові колгоспних маєтків?..

— Чому він злодій?
З якої речі?
Чому він красти
пішов своє?

— запитує поет.

Може він — ненормальний? — спитаємо. Довкола життя... заможне, щасливе і радісне. На трудодень припадає кілограм збіжжя, а то й — два!, а він ось тягне качан кукурудзи чи головку капусти із „власного поля"! І попався! Спіймався на злочині!

І замість того, щоб цього небезпечного злодія і ворога народу справедливо покарати, згідно кодексів совєтської законности, та відтранспортувати його на років десять у Сибір на перевиховання Василь Симоненко звертає свою увагу на першопричини дядькового падіння:

.....Тільки ж у грудях
клекоче гроза:
Хто обікрав і обскуб
його душу?
Хто його совісті
руки зв'язав?

Без особливих труднощів поет знаходить винуватців: „відгодованих демагогів і брехунів", які, „пробиваючись у крісла й чини" — „в'язи скрутили дядьковій вірі!"

„Їх би за грати.
Їх би до суду,
Їх би до карцеру
за розбій!"

— вимагає поет, залишивши дядька із його „домашніми мріями". І зайвим є тикати пальцем — кого поет має на увазі. Зрештою, за це можна до „психушки" потрапити і сам Леонід Ілліч готовий образитися!..

* * *

Переглядаючи недавнє число „Правди", натрапляємо на допис Г. Яковлева із міста Одеси: — „Вази у курнику".

Призвичаєний до соціялістичного реалізму читач не бачить нічого надзвичайного у цьому заголовкові.

— Ну й що ж? Чому б совєтським курам, на заздрість курам капіталістичним, не вживати кришталевих ваз?.. Із зростом добробуту в країні, зростають вимоги й совєтських курей.

Проте, познайомившись із змістом обширного допису, читач довідується, що кури тут ні при чому.

Тут про розміри розкрадання імпортованих товарів у портових підприємствах. Не зважаючи на всі засоби модерної охорони, протягом трьох років у одному із портових магазинів постійно зникали вартісні імпортовані товари: кришталеві вази, шерстяні вироби, автомобільні колеса, дитячі светри, „білосніжні сорочки" і, звичайно — ром!

Списувалися акти, підраховувалася сума втрат, а винуватців — катма. І треба було докерові Н. Диордіцеві із групою своїх приятелів у гуртожитку розливати ром „за успіх", щоб виставити себе на очі охоронців державного порядку і... розконспіруватися. Отож знайшли імпортовані вази у його курнику. Та й не лише вази, і не лише він „таскал", що під руки попадало. Навіть вогнегасник було вкрадено. І навіщо їм вогнегасник? — дивується автор допису.

— А ось, — пише „Правда", — бригадир П. Рябощук особисто й з співучасниками ухитрився винести при розладнуванні корабля шкіряних курток на 46,000 карбованців. — Як їх виносили? — зацікавився суддя К. Донец.

— Піддягали під верхню одежу.

Виявлення злочинців не прикоротило зникання товарів із портових магазинів Одеси — інформує автор, пропонуючи вжити різкі заходи, „щоб у любителів легкої наживи п'яти горіли".

Обережно, товаришу Яковлєв! Якщо почнуть горіти, то всі совєтські обкоми і парткоми готові спорожніти.

Воно тоді, мабуть, нікого й в Кремлі не залишиться!

І. Витвицький

35 РОКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

(1)

У червні ц. р. сповнюється 35 років від оснування Організації Об'єднаних Наці й і від приналежности Української ССР до тієї організації, тож з цього приводу треба дещо пригадати й розважити.

Міжнародна організація, як відомо, заснувалася після і в висліді Другої світової війни. Вона мала попередницю — Ліґу Націй в Женеві, створену в 1919 році у висліді Першої світової війни. Ця Ліґа Націй, однак, виявилась неспроможною запобігти різним міжнародним конфліктам і врешті вибухові чергової світової війни. Так проіснувавши до 1946 року вона припинила своє існування. Совєтський Союз, як цілість, був членом Ліґи Націй від 1934 року до половини грудня 1939 року, коли то його виключено з членства за напад на Фінляндію.

Ідея створення Організації Об'єднаних Націй назріла поступово і буда здійснювана етапами. Її духовими батьками треба вважати президента Рузвелта і англійського прем'єра Черчілла. Їхні мотиви створити таку організацію були радше утилітарного, як ідейного характеру. Їм ішлося про те, щоб у висліді переможної війни зберегти встановлений стан посідання і запобігти в майбутності агресії, головно з боку Німеччини і Японії. Однак ці обидва мужі були свідомі того, що для здійснення такого задуму їм потрібна ідейна підбудова. Про це пише Черчілл у своїх спогадах так: „Президент Рузвелт сказав мені під час однієї з наших розмов, що було б добре, якщо б ми могли накреслити спільну декляраціЮ, подаючи певні загальні принципи, які повинні кермувати нашою політикою. Бажаючи здійснити цю дуже корисну пропозицію, я дав йому наступного дня намічений проєкт такої деклярації". А далі він пише: „Я радий, що зміст і дух того, що пізніше стало відоме під назвою Атлантійської Хартії було в початковій версії британським твором, оформленим моїми власними словами".

Атлантійська Хартія

Так постала Атлантійська Хартія, підписана Черчіллем і Рузвелтом 12-го серпня 1941 року на кораблі біля берегів Нюфавндленду. У цій Хартії говориться м. і. про те, що автори визнають право всіх народів вибрати собі таку форму правління, під якою вони хотіли б жити та що вони бажають привернути суверенні права всім тим, хто був насильно тих прав позбавлений.

Черчілл уважав Атлантійську Хартію особливим досягненням з уваги на те, що її підписав Рузвелт, як президент держави, яка в тому часі ще не брала участи в війні. Як відомо, війну виповіла Америці Німеччина в грудні 1941 року вже в січні наступного року зроблено черговий крок по лінії створення міжнародної організації, а саме заключено договір і проголошено спільну заяву чотирьох великодержав — Америки, Англії, Совєтського Союзу і Китаю. До них опісля пристали ще 22 держави, а між ними Британські Домінії, Індія, різні підвденно-американські держави, Чехо-Словаччина, Юґославія і Польща так, що всіх було 26. В ході війни стало долучуватись до того союзу все більше й більше держав. У преамбулі того союзного договору, який відомий, як Пакт Об'єднаних Націй, сказано, що учасники визнають принцип Атлантійської Хартії, а далі ствержено, що перемога є необхідною, щоб захистити свободу, незалежність, релігійні вольності та зберегти права людини й справедливість. Як бачимо тут уперше було згадано про права людини, оборона яких стала тепер такою популярною на міжнародному форумі. Так, отже, цей первісний Пакт Об'єднаних Націй створював союз держав, які об'єднались у війні проти Держав Осі.

Після того справу створення загальної міжнародної організації обговорювано на конференціях у Москві і в Теграні восени 1943 року. Тегранська конференція замітна для нас тим, що там виринула проблема західніх кордонів України. Заторкуючи польське питання, Сталін заявив, що треба привернути стан з кінця 1939 року, тобто, щоб українські й білоруські землі, які перед тим належали до Польщі, були знову прилучені до України й Білорусі. В дальших пересправах було згадано про відому лінію Керзона, як основу майбутнього розмежування між Україною і Польщею.

Створення ОН

Більш конкретні форми став приймати проєкт створення міжнародної організації на конференції в Домбартон Овкс у Вашінґтоні, що відбулась восені 1944 року учасниками конференції були: Америка, Англія, Совєтський Союз і Китай, тобто т. зв. велика чвірка. У висліді нарад, що тривали майже два місяці, намічено структуру тієї організації та устійнено її назву. Вона повинна була називатися Об'єднані Нації, так як це було прийнято в союзному договорі з 1942 року та мала складатися із Генеральної Асамблеї і Ради Безпеки. Передбачалось, що Генеральна Асамблея буде установою для розгляду різних міжнародних проблем і для пропозицій, а Рада Безпеки, як орган з екзекутивними повновластями, наглядатиме над збереженням миру й безпеки. Відносно складу Ради Безпеки устійнено, що її членами повинні стати згадані чотири великодержави, до яких згодом мала б ще приєднатись Франція. Ці держави мали б залишитись постійними членами Ради. Крім того Генеральна Асамблея мала б вибирати ще шість дочасних членів на час двох років. (Тепер, як знаємо, Рада Безпеки має 15 членів, в тому 5 постійних і 10 виборних). Відносно голосування прийнято принцип, що кожен член повинен мати один голос. Така постанова була правильна у відношенні до Генеральної Асамблеї, але вона не зовсім підходила для Ради Безпеки. Членами основниками тієї організації мали стати ті країни, які були учасниками згаданого раніше союзного договору з січня 1942 року.

І от Андрей Ґромико, що в тому часі був совєтським амбасадором у Вашінґтоні, виступив з домаганням, щоб у члени основники включити всі 16 совєтських республік. Це очевидно викликало спротив із боку американців і англійців. Американський представник Сеттініюс повідомив про це Президента, який тому різко спротивився і заявив, що за такою логікою Америка повинна б домагатись членства для всіх своїх 48 стейтів. Взагалі домагання Ґромика сприйнято, як диверсію, що може звести нанівець увесь проєкт. Рузвелт звернувся негайно в тій справі до Сталіна, який відповів, що з уваги на проведені з початком 1944 року конституційні зміни, які поширили права союзних республік, ця справа має для Совєтського Союзу особливе значення. Так вона й залишилась неполадненою.

Пізніше у грудні того року Рузвелт запропонував плян системи голосування на Раді Безпеки. В тому пляні передбачалась однозгідність усіх постійних членів Ради для винесення рішень у всіх важливих справах. Він повідомив про свій проєкт Черчілла й Сталіна, але Сталін чомусь не взяв того проєкту до уваги.

Конференція у Ялті

Остаточно ця справа була поладнана на конференції в Ялті, що відбулась у лютому 1945 року. В конференції брали участь усі три головні постаті воєнного альянсу. З нашого погляду її слід уважати чи не найважливішою з усіх з уваги на те, що там було вирішено справу західнього кордону Української ССР та справу її участи в Організації Об'єднаних Націй. Як кордон між Україною і Польщею прийнято згадану вже лінію Керзона. У цій справі не було між сторонами розходжень тим більше, що вже раніше вони досягли в тій справі погодження.

Складнішою була проблема членства й голосування у заплянованій міжнародній організації. Тоді на одному із засідань Стеттініюс подав плян голосування на Раді Безпеки так, як це раніше пропонував Рузвелт. Як згадано, згідно з цим пляном рішення у всіх важливих справах могло пройти тільки тоді, коли за ним голосувала більшість і в тому числі всі постійні члени Ради. Якщо хтось із них не погоджувався, то міг закласти вето. Сталін пообіцяв цей плян простудіювати. Треба думати, що він Сталіна задовольнив, бо наступного дня Молотов заявив, що совєтська делеґація його приймає.

(Продовження буде)

А. Кейбіду відзначено Гуманітарною нагородою

Нюарк, Н.Дж. — На конвенції Католицьких Ветеранів стейту Ню Джерзі, що відбулася у Сассекс Ессекс Спрінг Лейк готелі, Андрієві Кейбіді вручено Гуманітарну нагороду ім. Джеймса Ґюрікса. Ця нагорода є висловом признання за його „високогуманну постави і за його особливі намагання і посвяту в ділянці покращання добробуту людини".

Ветерани висловили похвалу А. Кейбіді за великий вклад праці, який він дав своєї організації та для всієї спільноти на протязі останніх десяти років.

Андрій Кейбіда

А. Кейбіда є членом Католицьких Воєнних Ветеранів ім.св. Івана, відділ 227-ий; членом Товариства Імени св. Івана; директором Українського Громадського Центру; членом Українського Конґресового Комітету, Відділ повіту Ессекс; тростистом Дюранд-Ґедден Гауз і Ґарден Асосіейшен в Мейплувуді, Н. Дж.; президентом щадниці „Тризуб" в Нюарку Н.Дж.; секретарем Окружного Комітету УНСоюзу Нюарку і околиці, та секретарем 322-го Відділу УНСоюзу в Мейплвуді. Він є також президентом підприємства Істерн Коммодітіс в Манасквані, Н.Дж.

Теодор Хомишин з дружиною перебувають на відвідинах у ЗСА

Ню Йорк, Н.Й. (В.Д.). — Теодор Хомишин, відомий український бізнесмен і громадський діяч в Арґентині від 1929 року, відвідує зі своєю дружиною Катериною Америку в повороті з Англії до Буенос Айресу.

Теодор Хомишин на протязі трьох каденцій був головою Головної Ради Української Центральної Репрезентації, був довші роки головою Українських Купців і Промисловців, містоголовою Комітету Побудови Пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі та фінансовим референтом Шевченківської Фундації. Він член різних українських національних організації, як „Просвіта" й інших. Він також був учасником Першого Світового Конґресу Вільних Українців, як член арґентинської делеґації в 1967 році в Ню Йорку.

Теодор Хомишин власник металюрґічної фірми „Те-Хо" (Теодор Хомишин) у Буенос Айресі, яку провадить тепер його син Мирослав. Другий син, Любомир, студіює тепер в університеті в Лянкастері, Англія, і це якраз його панство Хомишини відвідували тепер у травні.

Дружина Теодора Хомишина Катерина приїхала з України до Детройту молодою дівчиною.

В Ню Йорку Теодор і Катерина Хомишини зустрілися з давніми приятелями і їх родинами — Миколою Лебедем, д-ром Романом Морозом, Михайлом Івасівкою, Михайлом Курчаком і д-ром Володимиром Душником. З Душниками п-во Хомишини заприязнилися в роках 1953-1956, коли Душник був директором Американської Еміґраційної Місії в Південній Америці.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. С. ВОЖАКІВСЬКОГО В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 22-го червня ц.р., о год. 2-ій по полудні, тут в Домі Організацій Українського Визвольного Фронту при 136 2-га евеню відбудеться, заходами 2-го Відділу ООЧСУ, доповідь проф. Семена Божаківського, який говоритиме на тему: „Партократія чи російський імперіялізм". Після доповіді — запити і дискусія. Організатори запрошують все українське громадянство.

РІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ

Нюарк, Н.Дж. — Український Музичний Інститут — Відділ в Нюарку влаштовує у п'ятницю, 20-го червня ц.р., о год. 7-ій вечора річний виступ учнів нижчих, середніх і вищих курсів кляси фортепіяну Дарії Каранович і Таїси Богданської; кл. скрипки Рафаїла Венке при співучасти „Молодої Думки" під керівництвом Л. Стругацького з Нюарку. Імпреза відбудеться в Українському Народному Домі при 140 Проспект авеню.

ВОЄННИЙ ЗАКОН НА ЄГИПЕТСЬКО-лівійській границі проголосив президент Єгипту Анвар ель-Садат для забезпечення безпеки населення, яке є турбоване й загрожуване лівійськими соботажистами й диверстантами. Диктатор Лівії полк. Кадафі завсім відкрито організує, фінансує й висилає збройні групи до Єгипту, про що вже нераз писала преса. Деяких членів таких груп схопили єгипетські поліційні чинники й віддали їх під суд. Суд позасуджував їх на різні кари. Підсудні лівійці на судових процесах виявили подробиці організування таких груп і їхні цілі та подали прізвища тих, що їх висилали.

Приязнь...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

по суті не-політикою? Мають вони покладатися на американське „лідершип", коли це провідництво таке анемічне і непослідовне?

Питання лояльности

Редактор Левенець порушив важливе питання льояльности західньоевропейських лідерів. Воно дальше актуальне у зв'язку з практикованою на кінець червня поїздкою канцлера Шмідта до Москви. Лідери Европи вважають, що не слід дразнити Кремль погрозами, коли нема серйозних виглядів на їхнє здійснення. З другого боку — так Жіскар д'Естен, як і Шмідт, обидва економісти-технократи і тому вважають, що найкращий нині шлях послабити Совєтський Союз — це відкрити широко двері для економічних зв'язків із Совєтським Союзом. Розбудити у совєтського громадянина свідомість, що західня соціо-економічна система ефективніша, що в західній системі людина живе вільно і краще, як у підсовєтській. На думку лідерів Франції і Німеччини ці зв'язки скоріше і успішніше доведуть до розкладу совєтської системи, чим заходи, зокрема мілітарні.

Чи політика тих европейських лідерів насправді принесе успіх — це питання дискусійне. Все ж це якась політична лінія. А в американських настановах тільки постійне вагання між детантом і погрозами (до речі дуже неправдоподібними і нереальними!), які радше шкодять Америці, чим допомагають.

У таких умовинах уважаю, що не можна вимагати від західньоевропейських політиків, щоб воліклись у хвості теперішньої американської не-політики.

Між особами приязнь може йти так далеко, що можна постояти за приятелем навіть, якщо він діє не дуже второпно. Але коли хтось відповідальний за політику і долю нації, то він мусить мати перш усього не тямці добро нації, а не льояльність до приятелів. Добро Франції, Німеччини і ЗСА у взаємозалежності. Є тільки сумніви, якщо йдеться про Америку, чи тут важливішою метою є хронічне побоювання за вислід виборів, чи найвище добро нації.

Про українську...

(Закінчення зі стор. 2)

Доступ до цих боксів мали лише кілька представників прес-центру, які обслуговували цей закритий від сторонніх сектор пресслужби. Саме на цей безперечний факт наголосив заступник голови Федерації спортивної преси СРСР М. Кисельов. Він заявив рішучий протест проти використання провокаторами олімпійської служби. Цей протест він висловив в усній формі керівникові прес-центру Гансу Кляйну, до якого того ж ранку ми прийшли разом".

З дальших речень Близнюка виявляється, що не зважаючи на протести теж болгарських і польських журналістів, нічого з того не вийшло, бо мовляв в прес-центрі дуже добре знали, що це за література і особливо гер Кляйн, який буцімто заробив навіть депутатське місце, завдяки „вміло проведеним акціям протидії" такому ненависному для нього „східньому бльоку".

Близнюк продовжує: „Провокатори діяли не тільки за допомогою заочної, так би мовити, агітації. Одного разу не тренувальному ярді разом з олімпійською ареною, накритою прозірчастим дашком, до нашого десятиборця Миколи Авілова підійшов вузькоплечий вже немолодий чоловічок, вдягнений за баварською модою в строкатий твідовий піджак і темні штани. Постояв якусь хвилину, подивився, як той після розминки на доріжці роздає автографи колекціонерам, що зграйкою налетіли на нього. Потім співчутливо спитав: — Тяжко?

— Нелегко, — згодився Микола, — легше, певно пробігти сьогодні полуторку, ніж стільки автографів... Атож, усім нам тяжко, — скорботливо зітхнув чоловічок. — Кому це нам? — здивовано метнув бровами Микола. — Щирим українцям, — вів той далі. — Нам тут на чужині, а вам уярмленим, там. От якби всі, хто з України, під своїм знаменом самостійно тут виступали..."

Очевидно дальше Близнюк мусів зробити з цього жарт, зацитувавши відповіді Авілова, який нібито запитав цього чоловічка чи він не з тих „самостійників з жовто-блакитним знаменом, які перед тим в папахах крокували".

Для читачів в Україні не важливі виводи і пояснення та відповіді самого Близнюка, але подані факти добре проведених акцій вільних українців на Олімпіяді.

Після згадки про подібні акції болгарів, Близнюк продовжує: „Після обіду, зібравшись за звичкою біля свіжого випуску стіннівки, наші хлопці й дівчата помітять листки і з подивом побачать, що це, виявляється, „звернення" до них — „Звернення АБН", так званого „Антибольшевицького блоку народів". АБН закликав їх, олімпійців, яким зараз аплодував світ, не повертатися на Батьківщину. Надвечір в олімпійських їдальнях, біля готелів преси з'явилися інші парубчаки — так само довговолосі, за модою. Вони — на мопедах, а не на автобусі. Спокійно розклеюють листівки, безборонно роз'їжджають по олімпійській території. І листівки-витвори оунівців, прибалтійських емігрантів, неофашистів із „Адлера", як і „Звернення АБН", опиняються потім на звалищі. Уночі на тій самій мюнхенській вулиці, на якій розташувався інформаційний центр „Олімпія", яскраво світяться вікна... Уночі цей центр стає самим собою — „Союзом вільної преси". Готують чергові „випуски" листівок, зустрічаються зі своєю агентурою в олімпійських службах, здають звіти начальству. І якийсь пан Лемішко з „Українського Руху" розпачливо розводить руками, доповідаючи панові Бобину..."

Дальше Близнюк згадав про акцію Івана Безуглова 47-річного сина козачого еміґранта, що верховодив у антисовєтському „козачому русі", який тепер живе в Клівленді. Він вправлявся, — пише Близнюк, — у незчисленних антирадянських вигадках, не гребаючи навіть дрібними. І акредитувався на Олімпіяді, переслідуючи мету не тільки писати нісенітниці про спортсменів з ненависної йому країни, що викинула за борт його батечка, а й за будь-якого слушного випадку просто провокувати співбесідників..."

Іван Безуглов був кореспондентом журналу „Дрессаж".

Свій опис Близнюк переплітає цитатами деяких швайцарських і німецьких газет, очевидно таких, які були прихильні до СССР.

Замість квітів на могилу нашого Дорогого Тіточного Брата

бл. п.

Д-ра БОГДАНА КАРАНОВИЧА

складаємо 100.00 долярів на Українські Студії в Гарварді.

Марія СТАШИНСЬКА
Олена КОС
Дарія і Ярослав ВИННИКІВ

ПОДЯКА

В першу чергу дякуємо дуже щиро Пароховi о. д-рові Володимирові Ґавлічеві за відправлення Служби Божої з Панахидою

за нашу Дорогу Сестру й Шваґерку

бл. п.

МАРІЮ з ЩЕРБАНЮКІВ ЩУР

яка відійшла у Вічність на рідних-далеких землях.

Дякуємо Хорові ім. Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького за прекрасний спів під час Богослужби й Панахиди.

Наше велике Спасибі Тим Усім, які помолилися під час Богослуження за спокій Її душі, Тим, що жертвували Служби Божі й Тим, що зложили датки на добродійні цілі.

Зокрема дякуємо ще Тим, що передали нам свої співчуття, чи особисто, листовно, чи телефонічно.

Хай Їм Господь за це стократно заплатить.

ЯРОСЛАВ І ІРИНА ЩЕРБАНЮК

•

Замість осібних подяк, складаємо 100.00 долярів на Патріярший Фонд.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 15-го червня 1980 року, в Newton Memorial Hospital, по довгій недузі, упокоївся в Бозі, мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.

ІВАН ҐАДЗУН

на 65-му році життя, нар. в Дуниче, Україна, замеш. у Hardwick Twnship, N.J

До ЗСА прибув 1948 р.

ПОХОРОН в середу, 18-го червня 1980 р., о год. 1-ій по пол. з похоронного заведення Baker Funeral Home, Blairstown, N.J., на цвинтар Cedar Ridge, Blairstown, N.J

Горем прибита —

дружина — ЛОТТІ

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ І ОСЕРЕДОК ПРАЦІ СЕНІОРІВ в Детройті, Міш.

діляться сумною вісткою з усім Пластовим Братством і Українською Громадою, що дня 15-го травня 1980 р., відійшла у Вічність, активний член Станичної Старшини і Осередку Праці Сеніорів, довголітня виховниця юначок, основниця Куреня УПС і УСП „Нові Обрії"

сл. п.

ДАРІЯ СКОЧДОПОЛЬ-БОЙЧУК

ПОХОРОНИ Покійної відбулися дня 18-го травня 1980 р., з української католицької церкви Непорочного Зачаття на цвинтар „Воскресіння".

•

Достойній Родині Покійної складаємо щирі вислови нашого глибокого співчуття.

За Станичну Старшину — Станичний пл. сен. Евген Михалович

За Осередок Праці Сеніорів — Голова пл. сен. Ігор Король

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 16-го червня 1980 року, відійшов, несподівано у Вічність у Чікаґо, Ілл.

бл. п.

ОМЕЛЯН ЯЦЕНКІВ

уроджений 16-го серпня 1908 р. у Львові.

ПОХОРОН відбувся в четвер, 19-го червня 1980 року, з церкви свв. Володимира й Ольги в Чікаґо, Ілл. на кладовище св. Миколая.

Горем прибиті:
дружина — АННА
донька — ТАНЯ
син — БОРИС
сестра — МАРІЯ БАРЦАБА з чоловіком ІВАНОМ
брат — РОМАН
та ближча і дальша Родина в Польщі й Україні

В ДЕСЯТІ РОКОВИНИ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

МИКОЛИ ГРИГОРІЯ ДАНИЛЕВИЧА

який упокоївся 21-го червня 1970 року у Клівленді, Огайо й похоронений 24-го червня 1970 р. на українському католицькому цвинтарі свв. Апостолів Петра і Павла в Пармі, Огайо

І У ТРИДЦЯТЬЛІТТЯ СМЕРТИ ЙОГО ДРУЖИНИ

бл. п.

НАТАЛІЇ МАРІЇ з ЛЕПКИХ

що відійшла у Вічність 22-го травня 1950 року в Ню Йорку, Н. Й. і похоронена 24-го травня 1950 р. на римо-католицькому кладовищі „Воскресіння" в Пайнлон, Лонґ Айленд, Н. Й.

відбудуться

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

РИМ, у соборі Св. Софії;
ПАРМА, в церкві Покрова Пресвятої Богородиці, 23-го червня 1980 р., 8-ма година рано;
КЛІВЛЕНД, в церкві свв. Апостолів Петра і Павла, 24-го червня 1980 р., 9-та година рано.

РОМАН ДАНИЛЕВИЧ
МАРІЯ з ДАНИЛЕВИЧІВ САВЧАК з РОДИНОЮ
БОГДАН ДАНИЛЕВИЧ з РОДИНОЮ
СОФІЯ ЛЕПКА

ТАК БАГАТО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТАК МАЛО...

ЗВЕРНЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

Зближаємося до закінчення першої половини цього 1980-го року та піврічних підсумків, від яких залежатиме наше плянування, а з цим і наша активність у другому півріччі.

У цьому конкретному випадку маємо на думці „Альманах УНС — 1980". На честь і славу наших передплатників треба сказати, що в цьому році відгомін на висилку тієї „книги року" був у кожному відношенні кращий, від такого в кількох попередніх роках. Це відноситься однаково, як до кількости тих, які відгукнулися, так і до суми, яку вони за цей альманах вплатили. Але все це ще далеке від того, що можна б уважати за задовільне та що заохочувало б до продовжування такої акції. Бо коли на висилку книжки відгукнеться заледви одна третя тих, щоїм цю книжку вислано, то це навряд чи може заохочувати до продовжування такої акції. І йдеться тут не про якісь великі суми, але про кілька долярів, отже годі повірити, щоб дві третини читачів „Свободи" не могли на тих кілька долярів спромогтись.

Отже, треба припускати, що мається тут до діла радше з цілком нормальним і людським недоглядом, переоченням і подібним, що кожному може трапитись.

І тому ця наша пригадка. Прохаємо всіх тих наших передплатників, які одержали „Альманах УНС — 1980", і які досі ще не відгукнулись на цю висилку, щоб скористали із доданого до цього заклику формуляра, виповнили його та негайно переслали нам разом із заплатою за альманах та евентуальною пожертвою на пресовий фонд, яка буде з подякою потверджена на сторінках „Свободи".

Очевидно, цей наш заклик не відноситься до тих наших передплатників, які з різних причин не можуть собі позволити на заплату за альманах; їх прохаємо прийняти той альманах, як подарунок від УНСоюзу. Але ми не думаємо, що таких є аж дві треті частини наших передплатників.

Очікуємо вістки від Вас. Від цього бо, що від Вас очікуємо і що є так мало, може залежати так багато для всієї нашої громади!

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

Дата: ....

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ":

Ім'я і прізвище .... Ч. Відд. УНС

Address: No. Street City State Zip Code

В залученні пересилаю $ .... (чеком ☐ або поштовим переказом ☐).

$7.50 — Альманах УНС 1980 р.;

$ .... Пресовий Фонд;

$ ....

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА *"THE UKRAINIAN WEEKLY"*

Просимо витяти, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи":

"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата ....

Передплата
річно для членів УНС — $5.00, для нечленів — $8.00

Прошу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище ....

....

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ .... Я не є членом УНС ☐

Залучую (чеком ☐, грошовим переказом ☐)

мою річну передплату ☐

Передплата $ .... Пресовий Фонд $ ....

Окружний з'їзд СУА Округи Ню Йорку

З'їзд, що відбувся 24-го лютого, вела Марія Томоруг, секретарювали Оксана Куйбіда по-українськи, Ольга Літепло по-англійськи. Зі звітів управ делегатки довідалися про різноманітність праці в Окрузі, про труднощі та успіхи. До труднощів належало виготовлення картотеки членок Відділів з браку добрих і докладних адрес членок. Зі звітними листками теж не всі Відділи давали собі достатньо раду, декотрі зовсім їх не виповнили. Це перешкоджало виготовити докладний образ праці в Окрузі.

На підставі фінансових звітів Відділів: 1, 21, 64, 82, 83, 89, 103, 104, приходи за звітний час виносили 35,031, 56 дол., розходи: 34,434, 70 дол. Це значить, що Відділи здобувають фонди на те, щоб ними господарити. Жертвенність у праці допогає в жертвенності на різні допомоги та датки. Округа має свою представницю в Метрополітальному Комітеті Року Української Дитини, де вона займала пост секретарки.

Мимо того, що лише шість Відділів мають мистецькі референтки, співпраця з Українським Музеєм була дуже успішна. Приєднано чимало нових членів, улаштовано виставку українського народного та птикладного мистецтва у Форт Гамільтон у Брукліні. За старанням мистецької референтки Музей придбав велику збірку вишивок і писанок по бл. п. І. Пизнюк. Два Відділи відзначали свої ювілеї: 64-ий Відділ 25-річчя, 104-ий Відділ 10-річчя. Округа брала участь в обороні політв'язнів на Україні, відбула традиційний „День союзянки", „Веселий вечір" та взяла участь у 16-му з'їзді „Національ Кавнсіл оф Вумен".

Дискусія над звітами була тим корисна, що дала можливість делегаткам ближче познайомитися зі способами праці, з проблемами віддалених Відділів. Два Відділи, 105-ий і 109-ий, відновили свою діяльність. Обдумувано способи над притяганням в ряди СУА молодих жінок. Виринали нові ідеї для скріплення праці по Відділах. Двомовні Відділи просили допомогти в покращанні знання української мови, щоб не марнувати час на переклади листів та обіжників, звітів чи протоколів. Виринула ідея створити щось на зразок бібліотеки з доповідей, статтей та інших матеріялів, щоб інші Відділи могли з них користати. Крім того, щоб ваємними відвідинами головно з далеко віддаленими Відділами обмінятися досвідом чи ідеями для кращої організації праці.

Голова СУА Іванна Рожанковська висловила бажання, щоб Відділи більше користали з приміщень домівки для різних імпрез і курсів. Приготовляється до видання збірник розваг для дітей з „Нашого Життя". Голова це подякувала всім, що працюють для Музею, а головно тим також, що працювали над упорядкуванням архіву з Філядельфії. Вона заохочувала випозичати українські книжки в американських бібліотеках, щоб там не ліквідували українських відділів, і висловила думку, що було б добре вплинути на заряд бібліотеки на 10-ій вулиці в Ню Йорку, щоб перенесено українські книжки до бібліотеки на Другій авеню з огляду на безпечність у тій околиці.

Після формальностей комісій: верифікаційної, провірки протоколу з попереднього з'їзду Округи, голова контрольної комісії уділила абсолюторію уступаючій управі.

Голова номінаційної комісії подала склад нової управи до вибору: Оксана І. Щурова — голова (64 В.), заступниця голови — Лідія Магун (1 В.), заступниця голови — Розалія Полчій (72 В.), протоколярна секретарка — Леся Гой (1 В.), кореспонденційна секретарка — Євгенія Івашків (83 В.), касирка — Віра Шпонтак (83 В.)

Референтки: організаційна — МаріяДанилюк (83 В.), культурно-освітня — Надія Савчук (83 В.), виховна — Дарія Костів (64 В.), пресова — Люба Артимишин (64 В.), суспільна опіка — Катруся Папуга (1 В.), зв'язків — Анастазія Бродин (72 В.), зв'язків — Емілія Ройовська (83 В.), імпрезова — Михайлина Баран (1 В.), мистецтва — Іванна Клим (82 В.), господарська — Люба Павлик (83 В.), адміністраторка домівки — Марія Ржепецька (64 В.), касирка домівки — Ірина Комар (64 В.), хорунжа — Наталія Вальхо (1 В.). Контрольна комісія: голова Ірина Салик (83 В.), членки: Галина Білик (71 В.), Мирослава Савчак (82 В.), Оксана Байко (104 В.), Марія Левицька (105 В.). Запропоновану листу прийнято одноголосно.

Після довгої дискусії ухвалено піднести вкладку до ОУ — 1,50 дол. від членки, на удержання домівки. Бюджет Окружної Управи усталиться на першому засіданні управи.

Окружний з'їзд затвердив такі постанови, запропоновані комісією: Окружний з'їзд вітає Їх Блаженство Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого з Його 88-річчям і заявляє свою піддержку у всіх Його змаганнях. Вітає новоприбулих, колишніх політичних в'язнів з України та цілий український народ. Вітає почесну голову СУА Лідію Бурачинську.

Окружний з'їзд доручає:

1. Поставити вимогу до Головної управи СУА ясніше здефініювати питання у звітних листках. Це головно відноситься до культурно-освітньої, імпрезової і господарської референтур.

2. Посилити зв'язок окружних референток з референтками Відділів.

Зобов'язати референток Відділів обов'язково відвідувати сходини окремих референтур Окружної управи.

3. Причинитися до приєднання вільних членок через подавання адрес жінок далеко віддалених.

4 Розглянути можливість курсів з різних ділянок, а зокрема плекання і навчання української мови.

5 Підсилити видавничий фонд при Централі СУА.

6. Дальше приєднувати нових членок до Українського Музею та заохочувати до добровільної допомоги в Музеї.

7. Переводити реєстрацію та збірку речей музейної вартости і книжок з ділянки мистецтва.

8. Ініціювати заходи до перенесення українських книжок з бібліотеки на 10-ій вулиці / Томкінс Сквер/ на Другу авеню.

Після прийняття цих ухвал перебрала голова Оксана І. Щурова подякувала за участь делегаткам, головам і гостям за участь у з'їзді і закрила Окружний з'їзд відспіванням гимну Союзу Українок.

Люба Артимишин

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Жіноча відбиванкова дружина УСВТ „Ч. Січ" — першунки УСЦАК на 1980 рік: перший ряд (зліва): Дарія Твардовська, Соня Моравська і Христина Басняк; другий ряд: Наталка Моравська, Петруся Гол і Люся Тицька; третій ряд: Ірка Паславська, Марійка Ганич — тренерка, й Ірка Дармохвал. Нема на знімці Б. Каськів.

Відбиванкова дружина УАСТ „Леви" — першун УСЦАК на 1980 рік. Стоять (зліва): Марко Вишницький, Мирон Маркевич, Роман Марушка, Юрко Ткачук, Богдан Федорів, Роман Мицик, Богдан Березецький і Юрко Куріца. Присіли (зліва): Адріян Демус, Андрій Струтинський, Олександер Олексюк, Данко Григорчук, Роман Ткачук та Іван Зварич.

Відбувся відбиванковий турнір УСЦАК в Чікаґо

Чікаґо, Міч. (Роман Б. Припхан). — У суботу 31-го травня українське Чікаґо мало велику честь гостити в себе найкращі українські відбиванкові жіночі й чоловічі дружини Америки й Канади. Того дня місцеве УАСТ „Леви", яке в минулому році святкувало 30-річний ювілей, було господарем всеукраїнських відбиванкових першостей ЗСА і Канади, що ними є першості УСЦАК.

На семи відбиванкових кортах Іллинойського університету відбулися розгривки, що їх підготував діловий комітет, складений виключно із членів відбиванкової ланки УАСТ „Леви". Склад цього комітету був вже поданий у першій вістці про цей турнір у „Свободі" 4-го червня. Суддювали запрошені теж американські судді. До турніру зголосилося 22 дружини, дві з яких не приїхали (жіноча СТ „Україна" Торонто та юнацька Пласт-Торонто).

Від УАСТ „Леви" привітав учасників турніру Роман Б. Припхан, а від УСЦАК — Я. Гумінілович, який рівночасно подав до відома, що переможці в жіночій і чоловічій групах будуть репрезентувати українців у цій ділянці спорту на Олімпіяді Поневолених Народів, яка відбудеться в днях 4, 5 і 6-го липня в Етібоко, Канада. Змагання звітового турніру проходили цілий день, від 9-ої ранку до 8-ої години вечора. Всього розіграно 88 сетів. Гри відбувалися в чотирьох групах: чоловічів — дев'ять дружин; жіночій — сім дружин; сеньйорів — три дружини; і юнаків — дві дружини. Зголошена єдина дружина юначок виступала в жіночій групі.

Технічні висліди змагань

У групі юнаків Пласт-Клівленд переміг УАСТ „Леви" Чікаґо вислідом — 16:14, 15:5, 17:15. У групі сеньйорів у фіналі Пласт-Чікаґо переміг УАСТ „Леви" Чікаґо — 14:16, 15:2, 15:3. У жіночій групі гри відбувалися круговою системою в двох підгрупах: підгрупа „А" мала такий вигляд: 1. УСВТ „Чорноморська Січ" Нюарк, 2. УАСТ „Леви" Чікаґо, 3. УАСТ „Черник" Детройт; підгрупа „Б": 1. В. К. „Іскра" Сінсінаті, 2. В. К. СУМ Торонто, 3. УАСТ „Леви" II Чікаґо, 4. Пласт Торонто.

Першуни підгруп увійшли до півфіналу, іншо чотири дружини — до вчетвертьфіналу, в якому „Леви" I перемогли „Левів" II вислідом 2:0, а СУМ Торонто — „Черник" Детройт — теж 2:0.

Висліди півфіналів: „Іскра" — „Леви" I — 15:8, 15:10; „Ч. Січ"-СУМ Торонто — 12:15, 15:3, 15:6. У фіналі „Ч. Січ" елімінувала „Іскру" вислідом 12:15, 15:9, 15:10, і таким чином вдруге за останні три роки стала першуном УСЦАК. У зустрічі за третє місце „Леви" I перемогли в одному сеті СУМ Торонто рахунком 15:8.

У групі чоловіків виступало всіх дев'ять дружин на початку в двох підгрупах, у сильнішій „А" виступало п'ять дружин і у слабшій „Б" — чотири дружини. Після змагань круговою системою дружини заняли такі місця:

Група „А": 1. УАСТ „Чорноморська Січ" Нюарк, 2. УАСТ „Леви" Чікаґо, 3. Пласт Боффало, 4. СТ „Україна" Торонто, 5. УАСТ „Черник" Детройт.

Група „Б": 1. УАСТ „Леви" II. Чікаґо, 2. УСК „Сокіл" Сиракюз, 3. СУМ Чікаґо, 4. Пласт Торонто.

Чотири дружини з „А" групи і дві з „Б" заквалініфікувалися до дальших гор. Дві найсильніші: „Ч. Січ" і „Леви" І, увійшли автоматично до півфіналів. В четвертьфіналах Пласт Боффало переміг „Сокіл" Сиракюз вислідом 15:12, 13:15, 16:14, а „Леви" II — СТ „Україна" Торонто — 15:8, 15:13. У півфіналах „Леви" I елімінували Пласт Боффало відношенням 15:8, 15:13, а „Ч. Січ" — „Леви" II — 16:14, 9:15, 15:12.

У фіналі „Леви" I вийшли переможцями з відбиванкарями „Ч. Січі" вислідом 15:12, 9:15, 15:12. З причини браку часу не відбулися змагання за третє місце: Пласт, Боффало — „Леви" II.

Треба відмітити, що змагання в цьому турнірі проходили на високому рівні і їм приглядалося понад двісті глядачів. Найзавзятішими були змагання у фіналі чоловічих дружин, в якому зустрілися дві найсильніші і відомі в ЗСА українські дружини. Їхня високої кляси гра викликала захоплення й оваційні оплески глядачів.

Склади жіночих і чоловічих першунів: УСВТ „Ч. Січ": Дарія Твардовська — ланкова, Люся Тицька — капітан, І. Дармохвал, Петруся Гол, Ірка Паславська, Петруся Котляр, Б. Каськів, Наталка і Соня Моравські.

УАСТ „Леви" І: Роман Ткачук — ланковий, Юрко Ткачук, Юрко Куріца, Роман Мицик, Данко Григорчук, Олександер Олексюк, Роман Марушка, Іван Зварич і Богдан Федорів. Відзначення найкращих змагунів у поодиноких групах здобули: Р. Мицик (Леви І), Арета Голембйовська (Іскра), О. Гановський (Пласт, сеніори Чікаґо), З. Фаріон (Пласт, Клівленд, юнаки).

Нагороди найкращих стиначів дістали: Нестор Паславський (Ч. Січ), У. Білинська (Іскра), З. Голембйовський (Пласт, Чікаґо, сеніори).

До збірної жіночої були вибрані: А. Голембйовська, У. Білинська, І. Завадівська (Іскра), П. Гол, Л. Тицька, І. Дармохвал (Ч. Січ), А. Дуркат (Пласт, Торонто) і І. Дачишин (Леви).

Збірна — чоловіки: Ю. Куріца, Ю. Ткачук, Р. Мицик, О. Олексюк (Леви), Н. Паславський, М. Паславський, Ю. Темницький (Ч. Січ) і Т. Ранкович (Пласт, Боффало).

Сеніори: О. Гановський, З. Голембйовський, Т. Колтинюк (Пласт, Чікаґо), В. Ботвин, Н. Іваник (Леви), Б. Миндюк (Пласт, Торонто).

В рамках цього турніру відбулися теж товариські точки: вечірка в п'ятницю ввечорі в Домі „Левів" та спільна вечеря й забава з танцями при звуках оркестри „Промінь" у залях школи св. Миколая. В загальному турнір, не зважаючи на деякі недотягнення, пройшов успішно. Найбільшим успіхом треба уважати численну участь дружин, що приїхали з найдальших міст Америки й Канади, з своїм чисто українським складом. Тим можемо дійсно пишатися!

Провідниками турніру були Андрій Микитюк і Ігор Гриневич і їм у великій мірі завдячуємо успіх цього турніру.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 22-го ЧЕРВНЯ 1980 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 245-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в залі УНДому при 477 Jeremiah Ave. Проситься чл. прибути на збори. — М. Голінко, гол., М. Мартиненко, секр.